

WHO hyllar Kuba

WHO:s generaldirektör tackar Kuba

Denna nyhet har vi publicerat tidigare. Men det tål att göras igen, för du lär inte få läsa det i några av de stora medierna eller höra det från någon radio/TV-korrespondent. Kuba är ett föredöme på många områden. Här pratar vi om Mänskliga Rättigheter!

Kuba är ett föredöme som Världshälsoorganisationen WHO vill se att många länder försöker efterlikna, försäkrade doktor Tedros Adhanom Ghebreyesus, generaldirektör för WHO, när han invigde III:e Internationella Kongressen för offentlig hälsovård, Cuba 2018.

”Jag kan inte göra annat än att tacka Kuba för dess hälsovårdsmodell, vilket gör att landet placerar sig bland de bästa i världen”, sade direktören i närvaro av bland annat Kubas nye president Miguel Diaz-Canel och Carissa Etienne, direktör för Panamerikanska Hälsoorganisationen. Närvarande fanns också ministrar och representanter för mer än 50 länder.

Hälsovård är en mänsklig rättighet som alla borde ha tillgång till. Trots det så saknar mer än hälften av jordens befolkning tillgång till just det. Många miljoner människor tvingas leva i fattigdom på grund av de kostnader som hälsovården många gånger kräver, sade Tedros. ”Ingen ska tvingas välja mellan att köpa livsmedel eller medicin, ingen ska behöva välja mellan fattigdom eller hälsa.”

Carissa Etienne tillade att, trots att länderna i regionen gjort stora framsteg, är de fortfarande otillräckliga: ”Mer än en tredjedel av invånarna i denna regionen har inte tillgång till hälsovård. 2013 och 2014 dog fler än 1,2 miljoner människor som inte skulle ha avlidit om de hade haft tillgång till hälsovård”, sade hon. Och fortsatte: ”Det är fullkomligt oacceptabelt att barn som tillhör ursprungsbefolkningen lider av en barnadödlighet som är fem gånger högre än befolkningen i allmänhet, då de inte har tillgång till hälsovård eller att kvinnor har högre dödlighet för att de vill ge liv. Vi får inte tillåta att våra nära familjer, vänner och grannar lider i onödan för att de inte har råd med mediciner eller för att de lever i fattigdom, utan vatten och avlopp, vilket ökar risken för sjukdomar som dengue, zika med flera.”

”Det är viktigt att framhålla att framstegen är viktiga, men ömtåliga. Vi måste kämpa för att bibehålla dem. All vår personal bör ge kvalitetsmässig och snabb vård som svarar mot behoven hos befolkningen, utan att lämna någon utanför. Vi riskerar alla att bli sjuka, men ingen får utestängas från rätten till hälsovård. Det bör stå i centrum för våra ansträngningar.”

Tedros å sin sida framhöll att ”länder som Kuba påminner oss om att detta inte handlar om en dröm för framtiden, utan en verklighet redan idag. Och man har uppnått det, inte för att Kuba är rikt, utan för att man beslutat sig för det.”

Han framhöll att Kuba är ett exempel för många länder i världen. Dessutom erbjuder man internationellt samarbete och utbildar

många läkare på Latinamerikanska Medicinhögskolan i Havanna, vilket gör det möjligt att göra framsteg vad gäller hälsovård i Amerika och i andra regioner. Tedros ansåg också att allmän hälsovård inte bara ska ges i de rika länderna, och Kuba är ett exempel på att det är möjligt också i de fattiga. Det är ett sätt att minska ojämlikhet och fattigdom, samt att skydda befolkningen mot epidemiutbrott. ?Hälsa åt alla är möjligt?.

Både Tedros och Carissa Etienne gratulerade Miguel Diaz-Canel till att nyligen ha valts till president i Kuba.

27 procent av budgeten i Kuba avsätts till hälsosektorn. Det motsvarar 11 procent av BNP. Kuba har idag en läkare per 122 invånare, en tandläkare per 602 och en sjuksköterska per 128. Siffror betydligt högre än i den rika delen av världen.

Under 55 år av internationellt medicinskt arbete har 407 000 kubanska specialister deltagit. Av dessa är 183 338 läkare, som arbetat i 164 länder. Det visar revolutionens mänsklighet och prioriteringar.

Cubadebate 180424

<http://www.cubadebate.cu/noticias/2018/04/24/director-general-de-la-oms-agradece-a-cuba-por-el-sistema-de-salud-modelo-que-tiene/#.Wt-DjohuZPZ>